

Vec C-25/20

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

20. januára 2020

Vnútroštátny súd:

Višje sodišče v Ljubljani

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

18. decembra 2019

Platobne neschopný dlžník:

ALPINE Bau GmbH

PRACOVNÝ DOKUMENT

[*omissis*]

NÁVRH NA ZAČATIE PREJUDICIÁLNEHO KONANIA

Višje sodišče v Ljubljani (Odvolací súd v Ljubljane, Slovinsko) rozhoduje v rámci vedľajšieho konkurzného konania vedeného voči dlžníkovi, ktorým je spoločnosť ALPINE BAU GMBH, Salzburg – organizačná zložka Celje [*omissis*], o odvolaní podanom správcom v hlavnom konkurznom konaní vedenom voči spoločnosti ALPINE Bau GmbH, [*omissis*] Wals pri Salzburgu, Rakúsko [*omissis*], proti uzneseniu Okrožno sodišče v Celju (Okresný súd v Celje, Slovinsko) z 5. júla 2019, ktorým tento okresný súd zamietol prihlášku pohľadávok veriteľov, ktorú podal uvedený správca v hlavnom konkurznom konaní [*omissis*] 30. januára 2018.

PRERUŠENIE KONANIA NA VNÚTROŠTÁTNYM SÚDE

Uznesením [*omissis*] z 18. decembra 2019 Višje sodišče v Ljubljani (Odvolací súd v Ljubljane) [*omissis*] prerušil konanie a rozhodol podať návrh na začatie prejudiciálneho konania Súdnemu dvoru Európskej únie.

ZHRNUTIE PREDMETU SPORU A RELEVANTNÉHO SKUTKOVÉHO STAVU

1. Uznesením z 19. júna 2013 začal Obchodný súd vo Viedni insolvenčné konanie proti spoločnosti ALPINE Bau GmbH [*omissis*], ktoré sa začalo ako reštrukturalizačné konanie, 4. júla 2013 sa však zmenilo na konkurzné konanie. Za správcu konkurznej podstaty bol vymenovaný Dr. Stephan Riel. Ako vyplýva z uznesenia Obchodného súdu vo Viedni z 5. júla 2013, konkurzné konanie začaté proti spoločnosti ALPINE Bau GmbH predstavuje hlavné konkurzné konanie podľa článku 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní (ďalej len „nariadenie“).
2. Správca v hlavnom konkurznom konaní [*omissis*] podal 6. augusta 2013 na Okrožno sodišče v Celju (Okresný súd v Celje, Slovinsko) návrh na začatie vedľajšieho konkurzného konania voči spoločnosti ALPINE BAU GMBH, Salzburg – organizačná zložka Celje.
3. Rozhodnutím z 9. augusta 2013 začal Okrožno sodišče v Celju (Okresný súd v Celje) vedľajšie konkurzné konanie voči vyššie uvedenej organizačnej zložke, pričom oznámením uverejneným na webovom sídle AJPES (Agentúra Slovinskej republiky pre verejné právne registre a súvisiace služby) 9. augusta 2013 informoval veriteľov a správcov, že podľa článku 32 nariadenia majú právo prihlásiť svoje pohľadávky v hlavnom konaní a v ktoromkoľvek vedľajšom konaní. Uvedený súd vyzval veriteľov, aby v rámci predmetného vedľajšieho konkurzného konania prihlásili do troch mesiacov od uverejnenia vyššie uvedeného oznámenia svoje pohľadávky a iné práva, bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú prednostný charakter, ďalej uviedol, že posledným dňom na

prihlásenie pohľadávok bude 11. november 2013 a pripomenul im, že ak by do uplynutia uvedenej lehoty neprihlásili svoje pohľadávky a prednostné práva, zanikli by voči platobne neschopnému dlžníkovi v rámci dotknutého vedľajšieho konkurzného konania, s tým, že súd by zamietol príslušnú prihlášku podľa § 296 ods. 5 alebo § 298 ods. 5 ZFPPIPP (zákon o finančných operáciách, insolvenčných konaniach a nútenej likvidácii).

4. Správca v hlavnom konkurznom konaní [omissis] podal 30. januára 2018 v rámci uvedeného vedľajšieho konkurzného konania prihlášku pohľadávok podľa článku 32 ods. 2 nariadenia, pričom požiadal konkurzný súd, aby uvedenej prihláške vyhovel a zahrnul ju do každého následného rozdelenia súm veriteľom v rámci vedľajšieho konkurzného konania.
5. Okrožno sodišče v Celju (Okresný súd v Celje) uznesením z 5. júla 2019 túto prihlášku zamietol, keďže podľa § 296 ods. 5 ZFPPIPP bola podaná neskoro. Uvedený súd vyhlásil, že lehota na podanie prihlášky pohľadávok stanovená v § 59 ods. 2 ZFPPIPP uplynula 11. novembra 2013.

PRÍSLUŠNÉ USTANOVENIA PRÁVNÝCH PREDPISOV

Právo Európskej únie

6. Podľa článku 32 ods. 1 nariadenia môže každý veriteľ prihlásiť svoju pohľadávku v hlavnom konaní a v ktoromkoľvek vedľajšom konaní. V článku 32 ods. 2 nariadenia sa stanovuje, že správcovia v hlavnom a akomkoľvek vedľajšom konaní prihlásia do iných konaní pohľadávky, ktoré už boli prihlásené do konania, pre ktoré boli vymenovaní, za predpokladu, že to slúži záujmu veriteľov v tomto konaní, pričom veritelia majú právo voči tomu odporovať alebo odvolať prihlásenie ich pohľadávok, ak to príslušné právo umožňuje. Správca v hlavnom alebo vedľajšom konaní je splnomocnený zúčastniť sa na iných konaniach na tom istom základe ako veriteľ, najmä zúčastňovať sa schôdzi veriteľov (článok 32 ods. 3 nariadenia).
7. Podľa článku 28 nariadenia, ak v tomto nariadení nie je stanovené inak, vedľajšie konanie sa riadi právom členského štátu, na ktorého území sa vedľajšie konanie začne.

Slovinské právo

8. V slovinskom zákone upravujúcom insolvenčné konanie [Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju¹ (zákon o finančných operáciách, insolvenčných konaniach a nútenej likvidácii)] sa v § 59 ods. 2 stanovuje, že v konkurznom konaní je veriteľ povinný prihlásiť svoju

¹ Ďalej len „ZFPPIPP“ (Ur. List RS [Zbierka zákonov Slovenskej republiky] č. 126/2007 v znení neskorších predpisov).

pohľadávku voči platobne neschopnému dlžníkovi do troch mesiacov odo dňa uverejnenia oznámenia o začatí tohto konania, pokiaľ sa v odsekoch 3 a 4 uvedeného § nestanovuje inak². Ak je pohľadávka zabezpečená prednostným právom, veriteľ je povinný prihlásiť do konkurzného konania v lehote stanovenej na prihlásenie pohľadávky aj dotknuté prednostné právo, pokiaľ sa v § 281 ods. 1³ alebo v § 282 ods. 2⁴ ZFPPIPP nestanovuje inak (§ 298 ods. 1 ZFPPIPP). Ak veriteľ nechá uplynúť lehotu na prihlásenie pohľadávky, jeho pohľadávka voči dlžníkovi v konkurze zanikne a súd oneskorené prihlásenie pohľadávky zamietne (§ 296 ods. 5 ZFPPIPP). V prípade, že veriteľ nedodrží lehotu na prihlásenie prednostného práva, toto právo zaniká (§ 298 ods. 5 ZFPPIPP).

9. V judikatúre slovinských súdov neexistujú rozhodnutia týkajúce sa obdobných prípadov.

Rakúske právo

10. V § 107 ods. 1 Insolvenzordnung (všeobecný zákon o insolvenčnom konaní) sa stanovuje, že v prípade pohľadávok, ktoré boli prihlásené po uplynutí lehoty na prihlásenie pohľadávok a ktoré neboli predmetom všeobecného vypočítania na účely overenia existencie dlhov, sa nariadi osobitné vypočítanie na overenie existencie dlhov. Na tieto pohľadávky sa vzťahuje § 105 ods. 1. Na pohľadávky prihlásené menej ako 14 dní pred pojednávaním na účely konečného overenia pasív sa neprihliada.

TVRDENIA SPRÁVCOV

Tvrdenia správcu v hlavnom konkurznom konaní

11. Správca v hlavnom konkurznom konaní vo svojom odvolaní uvádza, že účelom podania návrhu na začatie vedľajšieho konkurzného konania bolo zahrnutie majetku nachádzajúceho sa v Slovinsku do celkovej ochrany poskytovanej právnymi predpismi v oblasti platobnej neschopnosti. Možnosť začať vedľajšie insolvenčné konanie nemá za cieľ uložiť veriteľom v hlavnom konkurznom konaní nové (dodatočné) povinnosti týkajúce sa prihlasovania pohľadávok do tohto nového, vedľajšieho insolvenčného konania, ani zabezpečiť, aby sa v prípade neprihlásenia pohľadávok situácia uvedených veriteľov akýmkoľvek spôsobom zhoršila (napríklad stanovením, že majú nárok na uspokojenie pohľadávok iba v rámci zostávajúceho majetku podľa článku 35 nariadenia). V tomto zmysle je preto potrebné vykladať ustanovenie uvedené v článku 32

² Predmetom týchto dvoch odsekov sú pohľadávky, ktoré vznikli na základe napadnutelných alebo napadnutých právnych aktov.

³ Na tomto mieste sa zákon zaoberá prednostnými právami získanými v exekučnom konaní, na ktoré nemá vplyv začatie konkurzného konania.

⁴ Zákon na tomto mieste upravuje prednostné práva, ktoré je možné uplatniť mimosúdnu cestou.

ods. 2 nariadenia zakotvujúce osobitné právo správcu, ktoré slovinské právne predpisy v oblasti platobnej neschopnosti nepriznávajú, a preto ho ani neupravujú. Podľa článku 32 ods. 2 nariadenia môže správca v hlavnom konaní prihlásiť pohľadávky veriteľov, ktoré už boli prihlásené v hlavnom konaní, do akéhokoľvek vedľajšieho konania, pričom treba brať do úvahy skutočnosť, že na toto prihlásenie pohľadávok sa nevzťahuje nijaké časové obmedzenie. Výklad, ktorý by viazal aj prihlásenie pohľadávok správcom v hlavnom insolvenčnom konaní na slovinské vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa prihlasovania pohľadávok, ktoré sa vzťahujú na veriteľa, by bol tiež v rozpore s právnymi predpismi týkajúcimi sa prihlasovania a skúmania pohľadávok uplatňovanými v iných členských štátoch (napríklad, pokiaľ ide o prejednávajúcu vec, v Rakúsku). V Rakúsku platia v oblasti prihlasovania a overovania pohľadávok odlišné pravidlá než v Slovinsku, čo znamená, že vykonávanie článku 32 ods. 2 nariadenia by bolo prakticky nemožné v prípade, ak by sa uplatnenie tohto pravidla viazalo na ustanovenie uvedené v § 59 ods. 2 ZFPPIPP. Z hľadiska správcu v hlavnom insolvenčnom konaní je pochopiteľné, že prihlasuje len pohľadávky veriteľov, ktoré boli riadne prihlásené alebo overené v súlade s príslušnými miestnymi právnymi predpismi. V takom prípade by z dôvodu uplynutia krátkej lehoty troch mesiacov v skutočnosti nebolo možné, aby správca v hlavnom insolvenčnom konaní uplatnil právo podľa článku 32 ods. 2 nariadenia, keďže pohľadávky veriteľov v hlavnom konaní prebiehajúcim v Rakúsku neboli v rámci tejto lehoty ešte riadne prihlásené, preskúmané alebo overené. Cieľom prihlásenia pohľadávok správcom podľa článku 32 nariadenia je totiž zjednodušiť postup a zabezpečiť, aby sa napríklad všetky pohľadávky, ktoré boli prihlásené a overené v hlavnom konaní, jediným prihlasovacím úkonom presunuli do vedľajšieho konania. Pokiaľ ide o [v súčasnosti prebiehajúce] hlavné konanie, ide o jedno z najvýznamnejších konkurzných konaní v Rakúsku, počas ktorého veritelia prihlasovali svoje pohľadávky v súlade s rakúskymi právnymi predpismi, a to počas dlhšieho časového obdobia. Vypočítania týkajúce sa preskúmania pohľadávok sa konali niekoľkokrát počas dlhého obdobia niekoľkých rokov, pričom posledné takéto vypočítanie sa konalo 2. októbra 2018. Na účely účinného uplatňovania ustanovenia uvedeného v článku 32 ods. 2 nariadenia je preto naliehavo potrebné, aby uplatňovanie uvedeného ustanovenia nebolo obmedzené lehotou, ktorá sa na základe ustanovení miestnych právnych predpisov uplatňuje na veriteľov (§ 59 ods. 2 ZFPPIPP). Nariadenie má ako súčasť práva Únie s priamym účinkom prednosť pred ZFPPIPP. Preto nemožno akceptovať výklad neumožňujúci také účinné vykonávanie práv správcu v hlavnom konaní, ktoré zaručuje ochranu práv alebo zabezpečuje rovnaké zaobchádzanie s veriteľmi. V opačnom prípade by boli veritelia vo vedľajšom konaní vo výhodnejšej situácii než veritelia v hlavnom konaní.

Tvrdenia správcu vo vedľajšom konkurznom konaní

12. Správca vo vedľajšom konkurznom konaní uvádza, že zamietnutie prihlášky pohľadávok podanej správcom v hlavnom konaní je dôsledkom skutočnosti, že predmetný správca ju v zmysle príslušných ustanovení slovinského práva podal po

márnom uplynutí príslušnej lehoty. Týmto rozhodnutím uvedený okresný súd uplatnil vnútroštátne právo v súlade s článkom 4 ods. 1 nariadenia, v ktorom sa stanovuje, že ak v danom nariadení nie je stanovené inak, insolvenčné konania a ich účinky sa riadia v každom prípade právom členského štátu, na území ktorého sa toto konanie začne. Nariadenie nestanovuje lehotu, v ktorej môžu správcovia využiť možnosť následného prihlásenia pohľadávok v iných insolvenčných konaniach začatých proti rovnakému dlžníkovi. Tvrdeniu, že v tomto ohľade nie sú správcovia viazaní nijakou lehotou, odporuje už vyššie uvedený rozsah pôsobnosti vnútroštátneho práva, tak, ako vyplýva z článku 4 ods. 1 nariadenia. V článku 32 ods. 2 nariadenia sa nezriaďuje osobitný právny inštitút, ktorý by sa líšil od prihlasovania pohľadávok; uvedené ustanovenie poskytuje správcovi iba možnosť prihlásiť pohľadávky veriteľov, a to ako ich zástupca konajúci v ich mene a na ich účet, čo popri všeobecnej právnej teórii odôvodňuje aj výhradu stanovenú v uvedenom článku, podľa ktorej veritelia majú právo namietať proti uvedenému prihláseniu alebo sa vzdať svojho vlastného prihlásenia. Procesné lehoty, ktoré je potrebné uplatňovať na všetky subjekty rovnakým spôsobom a ktoré nemožno diferencovať v závislosti od zástupcu veriteľa, sú stanovené s cieľom zabezpečiť riadny priebeh insolvenčného konania. Tvrdenie, podľa ktorého správcovia v iných insolvenčných konaniach začatých proti rovnakému dlžníkovi nie sú viazaní lehotami, by mohlo viesť k patovej situácii v konaní alebo k obmedzeniu práv veriteľov, ktorí vykonali a boli povinní vykonať príslušné úkony v rámci stanovených lehôt. Okrem toho práve výklad, podľa ktorého iba miestni veritelia alebo veritelia vo vedľajšom konaní sú viazaní prekluzívnou lehotou, pričom iba takíto veritelia sú nútení znášať dôsledky svojho omeškania, kým veritelia v hlavnom konaní môžu slobodne a kedykoľvek prihlásiť svoje pohľadávky vo vedľajšom konaní, by viedol k rozdielnemu zaobchádzaniu s veriteľmi. V predmetnom vedľajšom konaní nič nebránilo tomu, aby veritelia v hlavnom konkurznom konaní prihlásili svoje pohľadávky v stanovenej lehote; keďže tak neurobili, zo všeobecných právnych zásad vyplýva výklad, podľa ktorého sa od nich požaduje, aby znášali rovnaké následky, aké znášajú v prípade oneskoreného prihlásenia pohľadávok vnútroštátni veritelia. Odvolanie sa správcu v hlavnom konkurznom konaní na časovú náročnosť skúmania pohľadávok v danom konaní je irelevantné, keďže článok 32 ods. 2 nariadenia sa týka následného prihlasovania už prihlásených, nie však preskúmaných pohľadávok v inom konaní.

PODSTATATA SPORU

13. Rozhodujúcou hmotnoprávnou otázkou je, či sa na prihlasovanie pohľadávok do iných konaní správcami v hlavných konaniach a v ktoromkoľvek vedľajšom konaní, a to pokiaľ ide o pohľadávky, ktoré už boli prihlásené v konaní, pre ktoré boli títo správcovia vymenovaní, vzťahujú lehoty uplatňované na prihlasovanie pohľadávok veriteľov podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom sa dotknuté konania uskutočňujú, alebo či nariadenie vo svojom článku 32 ods. 2 stanovuje osobitné právo správcu prihlásiť pohľadávky do iných insolvenčných konaní bez akéhokoľvek časového obmedzenia.

14. Ak sa na prihlasovanie pohľadávok podľa článku 32 ods. 2 nariadenia uplatňujú pravidlá týkajúce sa prihlasovania pohľadávok veriteľov stanovené právnym poriadkom členského štátu, v ktorom správcovia pohľadávky prihlásili, v prejednávanej veci by sa mala prihláška podaná správcom v hlavnom konkurznom konaní zamietnuť, a to na základe § 296 ods. 5 ZFPPIPP v spojení s § 59 ods. 2 tohto zákona.
15. Ak sa uvedené podmienky nevzťahujú na prihlasovanie pohľadávok podľa článku 32 ods. 2 nariadenia, keďže ide o osobitné právo správcu, na ktoré sa nevzťahuje lehota uplatniteľná na prihlasovanie pohľadávok veriteľov, predmetná prihláška by sa mala zohľadniť a pohľadávky by sa mali zahrnúť do následného rozdelenia konkurznej podstaty v rámci vedľajšieho konkurzného konania.

ODÔVODNENIE NÁVRHU NA ZAČATIE PREJUDICIÁLNEHO KONANIA

16. Predkladaná otázka má podstatný vplyv na pokračovanie vedľajšieho konania, keďže veritelia, ktorí prihlásili pohľadávky v hlavnom konkurznom konaní, sa v závislosti od odpovede, ktorú Súdny dvor poskytne, budú alebo nebudú podieľať na následnom rozdelení konkurznej podstaty vo vedľajšom konaní. Z preskúmania judikatúry Súdneho dvora EÚ vyplýva, že Súdny dvor zatiaľ o podobnom prípade nerozhodoval. Okrem toho uplatňovanie práva Únie nie je natoľko jednoznačné, aby nevznikal priestor pre pochybnosti (doktrína *acte clair*, C-283/81 – CILFIT/Ministero della sanità⁵).
17. Na jednej strane je na účely výkladu článku 32 ods. 2 nariadenia potrebné vychádzať z cieľa, ktorý sa sleduje začatím vedľajšieho insolvenčného konania. V odôvodnení 19 nariadenia sa uvádza, že vedľajšie insolvenčné konania plnia popri ochrane miestnych záujmov aj rôzne iné účely. Môžu sa vyskytnúť prípady, v ktorých je majetok dlžníka príliš zložitý na to, aby sa spravoval ako celok, resp. v ktorých sú rozdiely v dotknutých právnych systémoch také veľké, že prenesenie účinkov vyplývajúcich z práva členského štátu, v ktorom sa konanie začne, na iné štáty, v ktorých sa majetok nachádza, by mohlo spôsobiť ťažkosti. Z tohto dôvodu môže správca v hlavnom insolvenčnom konaní požiadať o začatie vedľajších konaní, ak je to potrebné pre efektívnu správu majetku.
18. V odôvodnení 20 nariadenia sa zdôrazňuje, že hlavné a vedľajšie insolvenčné konania môžu prispieť k účinnému speňazaniu celkového majetku len vtedy, ak sa všetky ešte neukončené súčasne prebiehajúce konania koordinujú. Hlavnou podmienkou je úzka spolupráca jednotlivých správcov, ktorá musí zahŕňať predovšetkým výmenu informácií v dostatočnom rozsahu. Na zabezpečenie dominantnej úlohy hlavného insolvenčného konania by mal mať správca v takomto konaní viacero možností zasiahnuť do súčasne prebiehajúcich vedľajších konaní.

⁵ ECLI:EU:C:1982:335.

19. Podľa odôvodnenia 21 nariadenia má každý veriteľ, ktorý má obvyklý pobyt, bydlisko alebo registrované sídlo v Únii, právo prihlásiť svoje nároky do každého insolvenčného konania prebiehajúceho v Únii, ktorého predmetom je majetok dlžníka. V záujme zabezpečenia rovnosti zaobchádzania pre všetkých veriteľov je nevyhnutné koordinovať rozdelenie výnosov zo speňazenia majetku dlžníka. Každý veriteľ by mal mať možnosť ponechať si to, čo prijal v priebehu insolvenčného konania, nárok na podiel z celkového majetku v iných konaniach by mal však mať len vtedy, ak ostatní veritelia s rovnakým postavením dostali tú istú pomernú časť svojich pohľadávok.
20. Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že cieľom nariadenia je umožniť účinné a efektívne fungovanie cezhraničných insolvenčných konaní⁶, zabezpečiť rovnosť zaobchádzania s veriteľmi v Únii a zlepšiť vymáhanie ich práv⁷.
21. Predmetné nariadenie stanovuje, pokiaľ ide o otázky, na ktoré sa vzťahuje, jednotné kolízne normy, ktoré v rozsahu svojej platnosti nahrádzajú vnútroštátne pravidlá medzinárodného práva súkromného⁸. Ak nie je stanovené inak, platí právny predpis členského štátu, v ktorom sa insolvenčné konanie začalo (*lex concursus*), čo by sa malo vzťahovať na hlavné konanie, ale aj miestne konania. V odôvodnení 23 nariadenia sa uvádza, že *lex concursus* určuje všetky účinky insolvenčného konania, procesné aj hmotné, a určuje všetky podmienky začatia, vedenia a uzavretia insolvenčného konania. Týmto požiadavkám zodpovedá článok 28 nariadenia, v ktorom sa stanovuje, že ak v tomto nariadení nie je stanovené inak, vedľajšie konanie sa riadi právom členského štátu, na ktorého území sa vedľajšie konanie začne. Rozsah rozhodného práva sa upravuje v článku 4, ktorý je súčasťou všeobecných ustanovení. Do rozsahu rozhodného práva sa okrem iného zahŕňajú ustanovenia týkajúce sa prihlasovania, overovania a schvaľovania pohľadávok [článok 4 ods. 2 písm. h) nariadenia] a ustanovenia týkajúce sa rozdeľovania výnosov zo speňazenia majetku [článok 4 ods. 2 písm. i) nariadenia].
22. Článok 32 ods. 2 nariadenia neobsahuje okrem konštatovania, že správcovia v hlavnom a akomkoľvek vedľajšom konaní môžu do iných konaní prihlásiť pohľadávky, ktoré už boli prihlásené do konania, pre ktoré boli vymenovaní (a s výnimkou stanovenia dodatočnej podmienky a výhrady týkajúcej sa práva veriteľov), ustanovenia, ktoré by umožňovali jednoznačne dospieť k záveru, akým spôsobom by sa malo s takýmto prihlásením pohľadávok zaobchádzať. Rovnako nie je jasné, či sa aj na prihlášky podané správcami v zmysle článku 32 ods. 2 nariadenia vzťahujú lehoty stanovené v slovinských právnych predpisoch týkajúce

⁶ Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-116/11, Bank Handlowy a Ryszard Adamiak (ECLI:EU:C:2012: 308).

⁷ Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-47/18, Skarb Panstwa Rzeczpospolite Polskie (ECLI:EU:C:2019:754).

⁸ Odôvodnenie 23 nariadenia.

sa prihlasovania pohľadávok veriteľmi, vrátane dôsledkov vyplývajúcich z neskorého prihlásenia.

23. ZFPPIPP neupravuje situáciu uvedenú v článku 32 ods. 2 nariadenia. Predmetná situácia nie je predmetom úpravy ani v rámci postupu rozdeľovania konkurznej podstaty. V súvislosti so všeobecným rozdelením konkurznej podstaty sa do úvahy berú iba pohľadávky, ktoré sa do konkurzného konania včas prihlásili⁹, ako aj výslovne uvedené prednostné pohľadávky a pohľadávky týkajúce sa platenia daní, ktoré sa do konkurzného konania neprihlasujú, pričom sa považujú za včas prihlásené¹⁰. Uvedené pohľadávky zapíše správca do hlavného alebo doplnkového zoznamu overených pohľadávok.

ZÁVER

24. Výklad poskytnutý Súdny dvorom Európskej únie umožní odvolaciemu súdu prijať rozhodnutie v súlade s cieľom článku 32 ods. 2 nariadenia.

PREJUDICIÁLNA OTÁZKA

25. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti Višje sodišče v Ľublani (Odvolací súd v Ľublane, Slovinsko) predkladá v súlade s článkom 267 druhým odsekom v spojení s prvým odsekom písm. b) rovnakého článku Zmluvy o fungovaní Európskej únie túto prejudiciálnu otázku:

Má sa článok 32 ods. 2 nariadenia č. 1346/2000 vykladať v tom zmysle, že na prihlásenie pohľadávok vo vedľajšom konaní správcom v hlavnom insolvenčnom konaní sa vzťahujú pravidlá týkajúce sa lehôt na prihlásenie pohľadávok veriteľov a dôsledkov neskorého prihlásenia podľa práva členského štátu, v ktorom vedľajšie konanie prebieha?

[omissis]

⁹ § 358 ZFPPIPP.

¹⁰ § 296 ods. 6 ZFPPIPP.